

Disposició transitòria única. *Règim transitori aplicable als acords exclusius.*

Els acords exclusius existents als quals no s'aplique l'excepció prevista en l'article 6 conclouran quan expire el contracte i, en tot cas, no més tard del 31 de desembre de 2008.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

La present llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució. Se n'exceptua l'article 11 i els apartats 1 (paràgrafs segon i tercer), 3 i 8 de l'article 10.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i desplegament del que estableix esta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor al cap dos mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19815 *LLEI 38/2007, de 16 de novembre, per la qual es modifica el Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, en matèria d'informació i consulta dels treballadors i en matèria de protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari. («BOE» 276, de 17-11-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'ordenament jurídic espanyol disposa d'una normativa laboral la tradició i arrelament històric de la qual n'han permès l'adaptació al llarg del temps i, inclús, l'anticipació respecte dels moderns marcs de relacions laborals.

En este context, pot afirmar-se que eixa capacitat d'anticipació s'ha posat de manifest en no poques ocasions respecte del dret comunitari en matèria social, les prescripcions del qual han requerit tan sols de xicotetes adaptacions a l'hora d'adoptar les mesures legislatives de l'Estat espanyol per a la consecució dels efectes requerits per les diferents directives de la Unió Europea.

Este és el cas de les dos directives comunitàries la transposició al dret intern de les quals es du a terme amb esta llei, de manera conjunta, tenint en compte l'afectació exclusiva al Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, en el qual es condensa el conjunt de drets i obligacions, individuals i col·lectius, que ordenen les relacions laborals al nostre país.

II

A pesar de l'anterior, no és menys cert que es fa necessària l'adaptació a les disposicions de la Directiva 2002/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors en la Comunitat Europea, que partix, entre d'altres, de la consideració que els drets d'informació i consulta exercitats amb la suficient antelació constitueixen una condició prèvia per a l'èxit dels processos d'adaptació de les empreses a les noves condicions induïdes per la globalització de l'economia, a través del desenrotllament de nous mètodes d'organització del treball, en el marc de l'estratègia europea per a l'ocupació basada en els conceptes d'«anticipació», «prevenció» i «ocupabilitat», intensificant el diàleg social per a facilitar un canvi compatible amb la salvaguarda de l'objectiu prioritari de l'ocupació.

Este és precisament el primer dels dos objectes d'esta llei, que aborda la modificació dels articles 4.1.g), 64 i 65 de l'Estatut dels Treballadors per a introduir els aspectes establits en la indicada directiva que no estan previstos en la nostra regulació legal, com és el cas de la inclusió expressa del dret d'informació i consulta dels treballadors entre els drets bàsics d'estos; la definició d'estos conceptes; la reformulació de la nostra legislació quant a algunes matèries objecte d'informació o de consulta, com succeeix amb la consulta sobre l'evolució futura de l'ocupació en l'empresa o centre de treball i les mesures preventives respecte d'això; l'aclariment del contingut o formes d'exercici d'estos drets per a reduir la intensa litigiositat jurisdiccional existent; la remissió a la negociació col·lectiva per a la definició de les modalitats pràctiques de la informació i la consulta, no tant en un sentit d'excepció, com de desplegament de la disposició legal i respecte a esta, i, finalment, en atenció al deure de sigil professional, la reformulació del règim jurídic d'este, incorporant la possibilitat de secret, en termes molt més precisos i desenrotllats que els actuals, incloent-hi la regulació dels possibles recursos administratius o judicials en matèria de sigil professional.

Tots estos aspectes són objecte de regulació en les modificacions de l'Estatut dels Treballadors que es recullen en els apartats u, cinc i sis de l'article únic d'esta llei.

III

En segon lloc, es procedix a efectuar les modificacions necessàries de l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors, per a la transposició de la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE, del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

La Directiva 2002/74/CE actualitza el text de la Directiva 80/987/CEE, de 20 d'octubre de 1980, amb la finalitat de millorar la protecció dels treballadors en procediments d'insolvència, tant en procediments no liquidatoris com en procediments transnacionals d'insolvència, que s'adapten d'esta manera als pronunciaments del Tribunal de Justícia, a les noves realitats del mercat de treball i als canvis operats durant els últims vint anys.

La Directiva 2002/74/CE amplia el concepte d'insolvència que dona lloc a la protecció dispensada als crèdits dels treballadors als procediments previs a la liquidació del patrimoni dirigits a garantir el funcionament de l'empresa en una fase posterior, no existint en este aspecte diferències essencials que afecten el nostre sistema legal.

La directiva comunitària objecte de transposició estableix, així mateix, disposicions dirigides a donar cobertura a la protecció dels crèdits dels treballadors quan l'empresa que es troba en situació d'insolvència realitza activitats en el territori de dos o més estats membres, establint la institució de garantia competent en els procediments transnacionals d'insolvència.

Es procedent, per consegüent, adaptar la legislació espanyola a les noves disposicions de la directiva comunitària, introduint-hi les modificacions oportunes per a incloure-hi l'aspecte de transnacionalitat en la protecció dels drets dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari amb centres de treball en diversos estats membres, determinant la institució de garantia competent, junt amb els mecanismes de cooperació i col·laboració necessaris per a fer eficaç la protecció en el dit supòsit. D'este mecanisme de protecció s'exclouen els procediments singulars d'insolvència, que afecten, altrament, els procediments col·lectius regulats per la llei concursal.

La transposició de la directiva es realitza per mitjà de la introducció de dos nous apartats, 10 i 11, en l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors, regulador del Fons de Garantia Salarial, que serà la institució de garantia competent per a l'abonament dels crèdits impagats dels treballadors afectats que exercisquen o hagen exercit habitualment el seu treball a Espanya, quan l'empresari incurs en un procediment concursal a causa de la seua insolvència realitze activitats en dos o més estats membres de la Unió Europea. Així mateix, s'introdueix una disposició transitòria per a incloure la protecció de les situacions transnacionals derivades de procediments col·lectius d'insolvència posteriors al 8 d'octubre de 2005, data límit d'incorporació de la directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

Finalment, s'aprofita l'oportunitat de la transposició de la Directiva 2002/74/CE a l'ordenament jurídic espanyol, per a adequar la normativa laboral a la Llei 22/2003, de 29 de juliol, Concursal, que reduïx la multiplicitat de procediments concursals conduents a la declaració d'insolvència, i en conseqüència, a la intervenció del Fons de Garantia Salarial com a institució de garantia del pagament dels crèdits laborals no satisfets per l'empresa que es troba en dificultats econòmiques, i estableix un procediment únic de concurs prou flexible per a permetre'n l'adaptació a les diferents situacions possibles.

Això requerix la modificació de l'apartat 1 de l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors, per a suprimir la referència a la suspensió de pagaments, a la fallida i al concurs de creditors; d'esta manera s'adequa la redacció al procediment de concurs.

Este conjunt d'adaptacions es du a terme amb les modificacions de l'Estatut dels Treballadors que s'inclouen en els apartats dos, tres i quatre de l'article únic de la present llei.

Article únic. *Modificació del Text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

El Text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda modificat com segueix:

U. La lletra g) de l'article 4.1 queda redactada de la manera següent:

«g) Informació, consulta i participació en l'empresa.»

Dos. Es modifica el paràgraf primer de l'article 33.1, que queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons de Garantia Salarial, organisme autònom dependent del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, abonarà als treballadors l'import dels salaris pendents de pagament a causa d'insolvència o concurs de l'empresari.»

Tres. S'afeg un nou apartat 10 a l'article 33, amb la redacció següent:

«10. El Fons de Garantia Salarial dispensarà la protecció regulada en el present article en relació amb els crèdits impagats dels treballadors que exercisquen o hagen exercit habitualment el seu treball a Espanya quan pertanguen a una empresa amb activitat en el territori, almenys, de dos estats membres de la Unió Europea, un dels quals siga Espanya, quan concórreguen, conjuntament, les circumstàncies següents:

a) Que s'haja sol·licitat l'obertura d'un procediment col·lectiu basat en la insolvència de l'empresari en un estat membre diferent d'Espanya, previst per les disposicions legals i administratives d'este, que implique el desapoderament parcial o total de l'empresari i el nomenament d'un sindic o persona que exercisca una funció semblant.

b) Que s'acredite que l'autoritat competent, en virtut de les dites disposicions, ha decidit l'obertura del procediment; o bé que ha comprovat el tancament definitiu de l'empresa o el centre de treball de l'empresari, així com la insuficiència de l'actiu disponible per a justificar l'obertura del procediment.

Quan, d'acord amb els termes establits en este apartat, la protecció dels crèdits impagats corresponga al Fons de Garantia Salarial, este sol·licitarà informació de la institució de garantia de l'estat membre en què es tramite el procediment col·lectiu d'insolvència sobre els crèdits pendents de pagament dels treballadors i sobre els satisfets per la dita institució de garantia i demanarà la col·laboració d'estos per a garantir que les quantitats abonades als treballadors siguen tingudes en compte en el procediment, així com per a aconseguir el reembossament de les dites quantitats.»

Quatre. S'afeg un nou apartat 11 a l'article 33, amb la redacció següent:

«11. En el supòsit de procediment concursal sol·licitat a Espanya en relació amb una empresa amb activitat en el territori, almenys, d'un altre estat membre de la Unió Europea, a més d'Espanya, el Fons de Garantia Salarial estarà obligat a proporcionar informació a la institució de garantia de l'Estat en el territori del qual els treballadors de l'empresa en estat d'insolvència hagen exercit o exercisquen habitualment el seu treball, en particular, posant en coneixement els crèdits pendents de pagament dels treballadors, així com els satisfets pel mateix Fons de Garantia Salarial.

Així mateix, el Fons de Garantia Salarial prestarà a la institució de garantia competent la col·laboració que li siga requerida en relació amb la intervenció en el procediment i amb el reembossament de les quantitats abonades als treballadors».

Cinc. L'article 64 queda redactat de la manera següent:

«Article 64. Drets d'informació i consulta i competències.

1. El comitè d'empresa tindrà dret a ser informat i consultat per l'empresari sobre aquelles qüestions que puguin afectar els treballadors, així com sobre la situació de l'empresa i l'evolució de l'ocupació en esta, en els termes que preveu este article.

Es considera informació la transmissió de dades per l'empresari al comitè d'empresa, a fi que este tinga coneixement d'una qüestió determinada i puga procedir-hi a l'examen. Per consulta es considera l'intercanvi d'opinions i l'obertura d'un diàleg entre l'empresari i el comitè d'empresa sobre una qüestió determinada, incloent-hi, si és el cas, l'emissió d'informe previ per part d'este.

En la definició o aplicació dels procediments d'informació i consulta, l'empresari i el comitè d'empresa actuaran amb esperit de cooperació, en compliment dels drets i les obligacions recíproques d'estos, tenint en compte tant els interessos de l'empresa com els dels treballadors.

2. El comitè d'empresa tindrà dret a ser informat trimestralment:

a) Sobre l'evolució general del sector econòmic a què pertany l'empresa.

b) Sobre la situació econòmica de l'empresa i l'evolució recent i probable de les seues activitats, incloent-hi les actuacions mediambientals que tinguen repercussió directa en l'ocupació, així com sobre la producció i les vendes, incloent-hi el programa de producció.

c) Sobre les previsions de l'empresari de concertar nous contractes, amb indicació del nombre d'estos i de les modalitats i els tipus que seran utilitzats, incloent-hi els contractes a temps parcial, la realització d'hores complementàries pels treballadors contractats a temps parcial i dels supòsits de subcontractació.

d) De les estadístiques sobre l'índex d'absentisme i les causes, els accidents de treball i malalties professionals i les seues conseqüències, els índexs de sinistralitat, els estudis periòdics o especials del medi ambient laboral i els mecanismes de prevenció que s'utilitzen.

3. També tindrà dret a rebre informació, almenys anualment, relativa a l'aplicació en l'empresa del dret d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i hòmens, entre les quals s'inclouran dades sobre la proporció de dones i hòmens en els diferents nivells professionals, així com, si és el cas, sobre les mesures que s'hagen adoptat per a fomentar la igualtat entre dones i hòmens en l'empresa i, si s'ha establert un pla d'igualtat, sobre l'aplicació d'este.

4. El comitè d'empresa, amb la periodicitat que corresponga en cada cas, tindrà dret a:

a) Conèixer el balanç, el compte de resultats, la memòria i, en cas que l'empresa preveja la forma de societat per accions o participacions, els altres documents que es donen a conèixer als socis, i en les mateixes condicions que a estos.

b) Conèixer els models de contracte de treball escrit que s'utilitzen en l'empresa, així com els documents relatius a la terminació de la relació laboral.

c) Ser informat de totes les sancions imposades per faltes molt greus.

Així mateix, el comitè d'empresa tindrà dret a rebre la còpia bàsica dels contractes i la notificació de les pròrrogues i de les denúncies corresponents a

estos en el termini de deu dies següents a què tinguen lloc.

5. El comitè d'empresa tindrà dret a ser informat i consultat sobre la situació i l'estructura de l'ocupació en l'empresa o en el centre de treball, així com a ser informat trimestralment sobre l'evolució probable d'este, incloent-hi la consulta quan es prevegen canvis respecte d'això.

Així mateix, tindrà dret a ser informat i consultat sobre totes les decisions de l'empresa que puguin provocar canvis rellevants quant a l'organització del treball i als contractes de treball en l'empresa. Igualment, tindrà dret a ser informat i consultat sobre l'adopció d'eventuals mesures preventives, especialment en cas de risc per a l'ocupació.

El comitè d'empresa tindrà dret a emetre un informe, amb caràcter previ a l'execució per part de l'empresari de les decisions adoptades per este, sobre les qüestions següents:

a) Les reestructuracions de plantilla i cessament totals o parcials, definitius o temporals, d'aquella.

b) Les reduccions de jornada.

c) El trasllat total o parcial de les instal·lacions.

d) Els processos de fusió, absorció o modificació de l'estatus jurídic de l'empresa que impliquen qualsevol incidència que puga afectar el volum d'ocupació.

e) Els plans de formació professional en l'empresa.

f) La implantació i revisió de sistemes d'organització i control del treball, estudis de temps, establiment de sistemes de primes i incentius i valoració de llocs de treball.

6. La informació l'haurà de facilitar l'empresari al comitè d'empresa, sense perjudi del que establix específicament en cada cas, en un moment, d'una manera i amb un contingut apropiats, que permeten als representants dels treballadors procedir a l'examen adequat i preparar, si és el cas, la consulta i l'informe.

La consulta haurà de realitzar-se, llevat que expressament estiga establida una altra cosa, en un moment i amb un contingut apropiats, en el nivell de direcció i representació corresponent de l'empresa, i de tal manera que permeta als representants dels treballadors, sobre la base de la informació rebuda, reunir-se amb l'empresari, obtindre'n una resposta justificada a l'eventual informe i poder contrastar els punts de vista o opinions amb l'objectiu, si és el cas, de poder arribar a un acord sobre les qüestions indicades en l'apartat 4, i això sense perjudi de les facultats que es reconeixen a l'empresari respecte d'això en relació amb cada una de les dites qüestions. En tot cas, la consulta haurà de permetre que el criteri del comitè puga ser conegut per l'empresari a l'hora d'adoptar o d'executar les decisions.

Els informes que haja d'emetre el comitè d'empresa hauran d'elaborar-se en el termini màxim de quinze dies des que hagen sigut sol·licitats i remeses les informacions corresponents.

7. El comitè d'empresa tindrà també les competències següents:

a) Exercir una labor:

1r. De vigilància en el compliment de les normes vigents en matèria laboral, de Seguretat Social i d'ocupació, així com de la resta dels pactes, condicions i usos d'empresa en vigor, formulant, si és el cas, les accions legals oportunes davant de

l'empresari i els organismes o tribunals competents.

2n. De vigilància i control de les condicions de seguretat i salut en el desenrotllament del treball en l'empresa, amb les particularitats previstes en esta qüestió per l'article 19 d'esta llei.

3r. De vigilància del respecte i l'aplicació del principi d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i hòmens.

b) Participar, com siga determinat pel conveni col·lectiu, en la gestió d'obres socials establides en l'empresa en benefici dels treballadors o dels familiars d'estos.

c) Col·laborar amb la direcció de l'empresa per a aconseguir l'establiment de totes les mesures que procuren el manteniment i l'increment de la productivitat, així com la sostenibilitat ambiental de l'empresa, si així està pactat en els convenis col·lectius.

d) Col·laborar amb la direcció de l'empresa en l'establiment i posada en marxa de mesures de conciliació.

e) Informar els seus representats en tots els temes i les qüestions assenyalats en este article quan directament o indirectament tinguen o puguen tindre repercussió en les relacions laborals.

8. El que disposa el present article es considerarà sense perjudici de les disposicions específiques previstes en altres articles d'esta llei o en altres normes legals o reglamentàries.

9. Respectant el que s'estableix legalment o reglamentàriament en els convenis, col·lectius es podran establir disposicions específiques relatives al contingut i a les modalitats d'exercici dels drets d'informació i consulta previstos en este article, així com al nivell de representació més adequat per a exercir-los.»

Sis. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. Capacitat i sigil professional.

1. Es reconeix al comitè d'empresa capacitat, com a òrgan col·legiat, per a exercir accions administratives o judicials en tot el que es referix a l'àmbit de les seues competències, per decisió majoritària dels membres d'este.

2. Els membres del comitè d'empresa, i este en el seu conjunt, així com, si és el cas, els experts que els assistisquen, hauran d'observar el deure de sigil respecte a aquella informació que, en legítim i objectiu interès de l'empresa o del centre de treball, els haja sigut expressament comunicada amb caràcter reservat.

3. En tot cas, cap tipus de document entregat per l'empresa al comitè podrà ser utilitzat fora de l'estricta àmbit d'aquella ni per a fins diferents dels que en van motivar l'entrega.

El deure de sigil subsistirà inclús després de l'expiració del seu mandat i independentment del lloc en què es troben.

4. Excepcionalment, l'empresa no estarà obligada a comunicar aquelles informacions específiques relacionades amb secrets industrials, financers o comercials la divulgació de les quals puga, segons criteris objectius, obstaculitzar el funcionament de l'empresa o del centre de treball o ocasionar-ne greus perjudicis en l'estabilitat econòmica.

Esta excepció no comprén aquelles dades que tinguen relació amb el volum d'ocupació en l'empresa.

5. La impugnació de les decisions de l'empresa d'atribuir caràcter reservat o de no comunicar determinades informacions als representants dels treballadors es tramitarà d'acord amb el procés de conflictes col·lectius regulat en el capítol VIII del títol II del llibre II de la Llei de Procediment Laboral, Text Refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

Així mateix, es tramitaran d'acord amb este procés els litigis relatius al compliment pels representants dels treballadors i pels experts que els assistisquen de l'obligació de sigil.

El que disposa este apartat es considera sense perjudici del que preveu el Text refós de la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per als casos de negativa injustificada de la informació a què tenen dret els representants dels treballadors.»

Disposició transitòria primera. Règim transitori aplicable a les situacions transnacionals.

La protecció dels treballadors en les situacions transnacionals en els termes regulats en els nous apartats 10 i 11 de l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors serà aplicable a tot procediment col·lectiu basat en la insolvència d'un empresari, sol·licitat a partir del 8 d'octubre de 2005.

Disposició transitòria segona. Situacions originades amb anterioritat a l'1 de setembre de 2004.

El Fons de Garantia Salarial abonarà als treballadors l'import dels salaris i les indemnitzacions que els siguen deguts per l'empresa, objecte de l'acció protectora, quan esta no haja pogut satisfer-los com a conseqüència de fallida, suspensió de pagaments o concurs de creditors anteriors a l'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Disposició final primera. Modificació del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

«Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 48 del Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queden redactats de la manera següent:

1. La competència per a sancionar les infraccions en l'orde social, en l'àmbit de l'Administració general de l'Estat, correspon, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'autoritat competent en l'àmbit provincial, fins a 12.500 euros; al director general competent, fins a 62.500 euros; al ministre de Treball i Assumptes Socials, fins a 125.000 euros, i al Consell de Ministres, a proposta del de Treball i Assumptes Socials, fins a 187.515 euros.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració general de l'Estat, les infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals seran sancionades, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per l'autoritat competent en l'àmbit provincial, fins a 40.985 euros; pel director general competent, fins a 123.000 euros; pel ministre de Treball i Assumptes Socials, fins a 409.900 euros, i pel Consell de Ministres, a proposta del de Treball i Assumptes Socials, fins a 819.780 euros.

3. Les infraccions en matèria de cooperatives tipificades en la present llei seran sancionades, a

proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per l'òrgan directiu del qual depenga el Registre de Societats Cooperatives, fins a 7.600 euros, i pel ministre de Treball i Assumptes Socials, fins a 37.920 euros i la desqualificació.»

Disposició final segona. Modificació del Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

S'addiciona un nou apartat 3 a l'article 151 del Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, amb la redacció següent:

«3. Així mateix, es tramitarà d'acord amb este procés la impugnació de les decisions de l'empresa d'atribuir caràcter reservat o de no comunicar determinades informacions als representants dels treballadors, així com els litigis relatius al compliment pels representants dels treballadors i els experts que els assistisquen de l'obligació de sigil.

El jutge o la sala haurà d'adoptar les mesures necessàries per a salvaguardar el caràcter reservat o secret de la informació de què es tracte.»

Disposició final tercera. Fonament constitucional.

Esta llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en legislació laboral, sense perjudi de l'execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i del que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució, quant al nou apartat 5 de l'article 65 de l'Estatut dels Treballadors introduït per l'apartat sis de l'article únic d'esta llei.

Disposició final quarta. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Per mitjà d'esta llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2002/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors en la Comunitat Europea, i la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE, del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

Disposició final cinquena. Desplegament reglamentari.

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'esta llei.

Disposició final sexta. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19879 *LLEI ORGÀNICA 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones.* («BOE» 278, de 20-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El tràfic il·legal i la immigració clandestina de persones s'enquadra entre els delictes caracteritzats no sols per atemptar contra valors de caràcter humanitari considerats essencials per la comunitat internacional, sinó també per la tradicional impunitat derivada de l'escàs interès mostrat habitualment en la seua repressió pels estats amb més vincles de connexió directes. A més, estem davant d'un tipus de criminalitat transnacional, àmbit en el qual el factor d'impunitat deriva, no tant de la falta de voluntat dels estats amb més vincles de connexió, com de la seua falta de capacitat per a la repressió individual d'una criminalitat generalment privada, encara que, quasi sempre, organitzada.

La Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional, feta a Nova York el 15 de novembre de 2000, i ratificada per Espanya per mitjà d'Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat en el «Boletín Oficial del Estado» el 29 de setembre de 2003, complementada pel protocol, fet en el mateix lloc i data, contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire, i ratificat per Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat en el «Boletín Oficial del Estado» el 10 de desembre de 2003, és aplicable als delictes de tràfic il·legal de persones, quan estos es troben entre els delictes greus; es consideren com a tals la conducta que constitueixca un delicte punible amb una privació de llibertat màxima, almenys, de quatre anys o amb una pena més greu, sempre que estos delictes siguin de caràcter transnacional i comporten la participació d'un grup delictiu organitzat, amb un propòsit que tinga relació directa o indirecta amb l'obtenció d'un benefici econòmic o un altre benefici d'orde material.

Respecte d'això, cal tindre present que la nostra Llei Orgànica del Poder Judicial fixa l'extensió i els límits de la jurisdicció espanyola en l'article 23, combinant el criteri general de territorialitat que determina la seua competència per a conèixer dels delictes comesos en territori espanyol siga quina siga la nacionalitat del subjecte actiu d'estos, junt amb les excepcions derivades dels principis de personalitat que permet conèixer delictes comesos fora del territori espanyol per espanyols o estrangers nacionalitzats espanyols després de la comissió del fet quan concórreguen determinats requisits que el precepte menciona, real o de protecció que permet enjudiciar espanyols o estrangers que cometin delictes específicament esmentats en l'article que afecten interessos de l'Estat, i d'universalitat que atribueix la competència per a conèixer dels delictes previstos en l'apartat 4 del precepte independentment del lloc de comissió i sense consideració a cap vincle de nacionalitat activa o passiva, basant-se en el fet que afecta béns jurídics dels quals és titular la comunitat internacional en el seu conjunt.

D'acord amb estos criteris, en l'actualitat, en cas que una embarcació siga rescatada fora del mar territorial per un vaixell espanyol, amb persones que, presumptament, perseguien entrar a Espanya, al marge dels llocs fronterers habilitats a este efecte i no tenint la documentació oportuna per a això, no serà possible considerar que els